Nr. 11. Stanisławów, dnia 1. czerwca 1922 Rok 2

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 150 Mk. Całoroczna prenumerata 3.600 Mk

Prenumeratę należy przesyłać pod adresem: Kancelarja Prezydjalna Województwa w Stanisławowie.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 Mk., za całą szpaltę 1600 Mk. za stronę 3500 Mk., za ogłoszenie o zgubionych dokumentach 40 Mk. od osoby i wiersza. Należytości za ogłoszenia należy przesyłać pod adresem: KANCELARJA PREZYDJALNA WOJEWÓDZWA W STANISŁAWOWIE.

Treść Działu Urzędowego.

Dział urzędowy.

I.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr 33. z dnia 10 maja 1922.

Poz. 263. Ustawa z dnia 31 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn.

Poz 264 Ustawa z dnia 4 kwietnia 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

Poz. 265. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r o łaczeniu się współdzielni.

Poz. 269. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zakazu pędzenia napojów wyskokowych z jęczmienia, owsa i ich przetworów.

Poz. 270. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 maja 1922 r. w sprawie zezwolenia na wprowadzenie pracy na 3 zmiany w tartakach.

Poz. 271 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie upoważnienia urzedów celnych drogowych do odprawy bez ograniczeń środków lokomocji w ruchu podróżnych i granicznym.

Poz. 272. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 7 kwietnia 1922 roku w sprawie nadania Automobil-klubowi Polski w Warszawie prawa wydawania tryptyków samochodowych

Poz. 273. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 kwietnia 1922 r. w przedmiocie terminów do składania wykazów z art. 48 oraz zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i majątkowym.

Poz 274. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 13 kwietnia 1922 roku o przewozie spirytusu i wyrobów spirytusowych

Poz 275. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 kwietnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia działania art. 14. dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 roku na narzędzia miernicze, służące do ważenia osób za opłatą.

Poz. 276. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 27 kwietnia 1922 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pomocy rolnej w r. 1922.

Nr. 34. z dnia 16 maja 1922.

Poz. 277. Ustawa Elektryczna z dnia 21 marca 1922 r.

Poz. 278. Ustawa z dnia 28 kwietnia 1922 r. o umorzeniu obligacji 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920, wpłaconych na poczet nadzwyczajnej daniny państwowej.

Poz. 290. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1922 w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 28 października 1921 r. o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 192 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych.

Poz. 292. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 kwietnia 1922 r. w przedmiocie wykonania art 17 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 5 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 293. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 kwietnia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dalszem podwyższeniu niektórych opłat probierczych.

Poz. 294. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1922 r, celem wykonania ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich i o karach nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

W Monitorze Polskim:

Nr. 103 z dnia 6 maja 1922

Poz 51. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 kwietnia 1922 r. o ustanowieniu przymusowego zarządu państwowego nad Towarzystwem cukrowni i rafinerji „Karwice—Ozierany" w Mizoczu Województwa Wołyńskiego.

Nr 104 z dnia 9 maja 1922

Poz 53. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 8 kwietnia 1922 o zmianie rozporządzenia z dnia 30. listopada 1921 r. o doręczaniu przekazów pocztowych i czekowych z pieniądzmi tudzież listów wartościowych odbiorcom do domu.

Nr. 105 z dnia 10 maja 1922.

Poz. 54. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 20 kwietnia 1922 roku, zawierające wykaz zwolnionych od cła preparatów chemicznych przeznaczonych do tępienia szkodników w gospodarstwie rolnem.

Nr. 106. z dnia 11 maja 1922.

Poz. 55. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 25 lutego 1922 roku w przedmiocie ustalenia ceny ropy bruttowej.

Nr. 108 z dnia 13 maja 1922.

Poz 56. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1922 roku o wydaniu paszportów zagranicznych.

Nr. 111 z dnia 17 maja 1922.

Poz. 60. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1922 r. w przedmiocie statutu organizacyjnego drukarni państwowych.

II.

Okólniki Województwa do Starostw.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

286.

L. 4402 pr.

Stanisławów, dnia 19 maja 1922.

W sprawie komisji dyscyplinarnej przy Województwie.

Do wszystkich Panów Starostów.

W Nr. 21 Dziennika Ustaw R. P. wyszły Ustawa o państwowej służbie cywilnej i ustawa o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym.

Niniejszem zarządzam, aby podwładni mi funkcjonarjusze niezwłocznie poznali się dokładnie z treścią obu powołanych na wstępie ustaw tj. Ustawy o państwowej słżbie cywilnej i Ustawy o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym.

Wojewoda w. z. GIRTLER.

287.

L. 4129 pr.

Stanisławów, dnia 9 maja 1922

Ustawa łowiecka z dnia 13 lipca 1909 r. wraz z rozporządzeniami wykonawczymi.

Małopolskie Towarzystwo Łowieckie we Lwowie zawiadamia, że ma na składzie „Ustawę łowiecką z 13 lipca 1909 r. wraz z rozporządzeniami wykonawczymi w cenie 140 Mk. za egzemplarz, wliczając już w tę cenę koszta opakowania i przesyłki poleconej.

W razie zamówienia 3 egzemplarzy naraz, bonifikowaną będzie z ceny 10% z powodu stosunkowo zmniejszonych kosztów opakowania i przesyłki.—Cenę zamawiający winien będzie uiścić przez wpłatę do P. K. O za pomocą blankietu czekowego, który do każdej przesyłki będzie dołączony. — Przy zakupnach gotówkowych w lokalu Towarzystwa Łowieckiego Lwów ul Mickiewicza l. 6. Gmach Kasyna Narodowego, liczy się tylko 100 Mk. za egzemplarz.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI w. r.

298.

L. 4143 pr.

Stanisławów, dnia 6 maja 1922.

Przemiana „Gazety Policji Państwowej“ na Gazetę „Administracji i Policji Państwowej“.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wydawana od trzech lat „Gazeta Policji Państwowej“ została zmieniona z dnia 15 marca b. r. na „Gazetę Administracji i Policji Państwowej“, która prócz obecnych działów zamieszczać będzie:

1) artykuły ogólne z zakresu administracji, — 2) artykuły poświęcone bieżącym zagadnieniom administracyjnym, — 3) ustawy i rozporządzenia w zakresie administracji, — 4) kronikę administracyjną, — 5) ruch służbowy i sprawy personalne w administracji.

Powyższe rozszerzenie dotychczasowego programu wydawnictwa ma na celu stworzenie z „Gazety P. P.“ organu, któryby informował i instruował funkcjonarjuszy administracji oraz policji państwowej o bieżących zagadnieniach Państwa w zakresie administracji, któryby przyczyniał się do zespolenia i zharmonizowania prac administracji politycznej i policji oraz aby przez odpowiednią literaturę naukową i informacyjną doskonalił typ funkcjonarjusza państwowego tych działów, wprowadzającego w tok prac mających na celu wypracowanie jaknajbardziej celowego ustroju administracyjnego Państwa. Pozatem „Gazeta Administracji i Policji Państwowej“ ma za zadanie propagandę państwowości polskiej przez właściwe informowanie szerokich sfer społeczeństwa o pracach władz administracyjnych z wyjaśnieniem ich celowości.

Ponadto wydawany jest przez M.S.W. (Dep. V), wychodzący w Poznaniu „Przegląd Administracyjny“, w obecnej chwili przemieniany na miesięcznik. Zadaniem jego jest naukowe rozważanie zagadnień z dziedziny prawa administracyjnego, podczas gdy „Gazeta Administracji i Policji Państwowej“ ma mieć charakter organu popularyzującego wiedzę administracyjną i informującego o bieżących sprawach w zakresie administracji państwa.

Ze względu na powyższe, zalecam Panom Starostom wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 22 kwietnia 1922 Nr. B. C. 2225/22. okazanie obu wydawnictwom najszerszego poparcia i propagandę ich wśród funkcjonarjuszy administracji oraz w instytucjach panstwowych, wśród instytucji samorządowych ze szczególnym położeniem nacisku na gminy wiejskie i wójtów, dla których niezbędne jest odpowiednie przygotowanie administracyjne oraz ile możności wśród społeczeństwa.

Do akcji tej przywiązuje Ministerstwo bardzo znaczną wagę wobec czego polecam Panom komunikować mi o jej rezultatach.

Adres redakcji Gazety Administracyjnej i Policji Państwowej — Warszawa, ul. Długa l. 38; warunki prenumeraty: miesięcznie z przesyłką pocztową 300 marek.

Adres redakcji „Przeglądu Administracyjnego“ Poznań, zamek. Cena numeru pojedynczego wynosi 500 Mk.

Za Wojewodę SZWEDZICKI w. r.

289.

L. 4383 pr.

Stanisławów, dnia 10 maja 1922

W sprawie sejmików relacyjnych posłów.

Do wszystkich Panów Starostów.

Zgromadzenie sprawozdawcze posłów (sejmiki relacyjne) korzystają z absolutnej wolności t. zn. że poseł na Sejm ma prawo zwoływać wszędzie a nie tylko w swoim okręgu wyborczym zgromadzenia publiczne w celu złożenia sprawozdania z czynności z działalności swojej.

Tego rodzaju zgromadzenia mogą być zwoływane bez uprzednich powiadomień władzy a to na zasadzie art. 6 ustawy z 8 kwietnia 1919 Dz U R. P. Nr. 31. poz. 263 i zabronionemi przez władze mogą być tylko w tym jedynie wyjątkowym wypadku, kiedy miejsce odbywania takiego zgromadzenia nie odpowiedniem jest do takiego celu ze względu na arterje komunikacyjne. — Jednakże i w tym wypadku nie należy stawiać przeszkód dla przeniesienia takiego zgromadzenia w możliwie najbliższe miejsce, odpowiednie dla odbycia zgromadzenia. — Rozwiązanie lub niedopuszczenie zgromadzeń poselskich z przytoczonego tu powodu jest bardzo niepożądanem i dopuszczalnem jest tylko jako ostateczność. Na zgromadzenia tego rodzaju władze delegują swego przedstawiciela zgodnie z obowiązującymi przepisami. — Jednakże funkcje jego są inne niż na zgromadzeniach zwykłych. — Porządek obrad, treść przemówień posła lub posłów jest zupełnie nietykalną dla przedstawiciela władzy. — Kierować się tutaj należy całkowicie art. 6 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. o nietykalności członków Sejmu Ustaw (Dz Pr. 19 9 r. Nr. 31. poz. 263) wszakże przemawiać mogą na takiem wiecu jedynie posłowie. — Inne osoby mogą tylko zwracać się do posłów z zapytaniami i interpelacjami. — O ile zaś zachodzą wypadki przemówień nie posłów, zgromadzenie musi być rozwiązane — Pozatem przedstawiciele władzy nie mogą wtrącać się ani do przebiegu obrad ani zajść na sali z wyjątkiem usuwania z sali obrad albo zgromadzenia na żądanie przewodniczącego osób, będących w stanie nie trzeźwym lub też niezbędną interwencję na ogólnych zasadach wkroczeń policji w wypadkach zagrożenia spokoju i bezpieczeństwa publicznego.

Również o ile poseł przemawia na zgromadzeniu zwykłem, przedstawiciel władzy nie może podczas trwania przemówienia wtrącać się ani do przebiegu obrad, ani do samego przemówienia poselskiego.

O tem zawiadamiam Panów Starostów wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 30 kwietnia 1922. Nr. B. B. 1620 z poleceniem ścisłego zastosowania się.

Za Wojewodę: SZWEDZICKI w. r

290.

L. 4520 pr.

Stanisławów, dnia 13 maja 1922.

Kradzież blankietów paszportowych w Starostwie Pułtuskiem.

Do wszystkich Panów Starostów.

W Starostwie Pułtuskiem skradziono w czasie od 1 do 18 kwietnia b r. trzy blankiety paszportów zagranicznych wzoru Nr. 2, Serji I. Nr. 029324—029326.

Paszporty o podanych numerach należy w razie przydybania zakwestjonować a przeciwko ich posiadaczom, których przytrzymać należy, wdrożyć dochodzenia, celem stwierdzenia, w jaki sposób zostały nabyte.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

291.

L. 3782/IIb.

Stanisławów, dnia 12 maja 1922.

Ceny wytyczne na mięso koszerne.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wojewódzka Komisja dla badania cen na posiedzeniu z 10 maja br. zauważyła, że pow. Komisje dla badania cen nie stosują się ściśle do okólnika z 16 marca 1922. L. 1941) IIb umieszczonego w Dzienniku urzędowym Nr. 7. poz. 171 w sprawie oznaczania cen wytycznych na mięso koszerne i bądźto wcale nie oznaczają tych cen, bądź też oznaczają ceny wygórowane.

Wobec tego polecam Panu Staroście aby ponownie zwrócił uwagę Komisji pow. na treść powyższego okólnika i wezwał do ścisłego przestrzegania zasad tamże naprowadzonych przy oznaczaniu cen wytycznych na mięso koszerne.

Wojewoda: w. z SZWEDZICKI.

292.

L. 3836/II. b.

Stanisławów, dnia 17 maja 1922.

Walka z drożyzną.

Do wszystkich Panów Starostów.

Pan Nadzwyczajny Komisarz dla zwalczania drożyzny zawiadomił mnie pismem z dnia 5 maja 1922. L. 20/22, że niektóre Starostwa zamykają powiaty i nie dopuszczaią w ten sposób do wolnego obrotu środkami żywnościowemi w obrębie granic Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponieważ ziemie Rzeczypospolitej Polskiej stanowią jednolity obszar gospodarczy, wobec czego wszelkie ograniczenia wyżej wymienione (z wyjątkiem ograniczeń, wydanych dla powiatów pogranicznych) są bezprawne.

Polecam Panom Starostom o ile zostały tam wydane jakie zarządzenia w tym względzie natychmiast je u hylić i o tem tu donieść.

Wojewoda: JURYSTOWSKI. w r.

293

L. 3851/IIb.

Stanisławów, dnia 17 maja 1922.

W sprawie nielegalnego wywozu artykułów spożywczych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na powiatach granicznych uprawiany jest w dużych rozmiarach nielegalny wywóz poza granice Państwa artykułów spożywczych jak zboża, mąki, bydła, mięsa i jaj.

Wskutek pisma Pana Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania drożyzny z 8 maja 1922 L. 22/22 polecam Panu Staroście z odwołaniem się do mego obwieszczenia z 25 kwietnia 1922 L. 3309/IIb z całą energją i bezwzględnością wystąpić przeciwko osobom uprawiającym handel przemytnictwa.

Winnych należy pociągać do odpowiedzialności karnej po myśli art. 25 ustawy z 2 lipca 1920 r. Nr 67. Dz. u. p. o. zwalczaniu lichwy wojennej.

Funkcjonarjusze państwowi dopuszczający się w tym kierunku wykroczeń, lub zaniedbań, będą natychmiast zawieszeni w urzędowaniu.

Natomiast tych, którzy przyczynią się do schwycenia winnych, Rząd nie omieszka odpowiednio wynagrodzić i w tym celu należy mi podawać ich imiona i nazwiska.

Jestem przekonany, że Pan Starosta oceniając należycie sytuację, w jakiej Państwo się znalazło wskutek wzrostu drożyzny dołoży ze swej strony i w zakresie swej władzy wszelkich starań, aby powstrzymać wywóz niezbędnych środków żywności.

O wydanych zarządzeniach względnie spostrzeżeniach należy mnie bezzwłocznie zawiadomić.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

294.

L. 3899/IIb.

Stanisławów, dnia 19 maja 1922.

Świadectwa do zawarcia małżeństwa za granicą.

Do wszystkich Panów Starostów.

Kwestja świadectw do zawarcia małżeństwa przez obywateli austrjackich zagranicą była unormowaną administracyjnemi zarządzeniami b. władz austr. (Zbiór ust. Piwockiego T. II. pierwszego wydania str. 80 i 81; Mayerhofer T. V. str. 66 i następne, oraz II. tom uzupełniający str. 871 i następne).

Ponieważ w Małopolsce obowiązuje jeszcze nadal austrjackie prawo małżeńskie, jako prawo dzielnicowe, niema przeszkody, ażeby co do wspomnianych świadectw były i obecnie stosowane dawne przepisy z czasów austr. naturalnie ze zmianami, jakie wynikają ze zmiany stosunków politycznych.

Z uwagi na to, że reskrypt austr. Ministr. spraw. Wewnętrznych z 27/4 1873. L. 13505 oraz okólnik b. Namiestnictwa z 13 maja 1873 obecnie nie obowiązują a niektóre Starostwa nie wystawiają świadectw do zawarcia małżeństwa w należytej formie podaję wzór takiego świadectwa i polecam na przyszłość wystawiać te świadectwa wedle tego wzoru, oczywiście po przeprowadzeniu odpowiednich dochodzeń i zbadania wszystkich warunków, od których zależy osobista zdolność do zawarcia małżeństwa.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

Wzór.

L. .... Data ....

ŚWIADECTWO.

Starostwo w .... stwierdza niniejszem, że co do małżeństwa, które obywatel (ka) polski (a) .... urodz. (data) .... w .... pow. .... syn (córka) .... wyznania .... zamierza zawrzeć z .... wyzn. .... w .... nie są mu znane żadne fakta, któreby według obowiązującego tu dzielnicowego prawa materjalno-cywilnego zawarciu małżeństwa stały na przeszkodzie.

Stwierdza się dalej, że co do ważności małżeństwa zawartego za granicą przez obywatela polskiego wystarcza według pomienionego prawa przestrzeganie formy zawarcia małżeństwa, przepisanej ustawami odnośnego obcego Państwa.

Powyższe poświadczenie nie przesadza w niczem decyzji, co do ważności w mowie będącego małżeństwa, jeśli ono rzeczywiście będzie zawarte. O ile ta kwestja miałaby być rozstrzygana w Polsce, do decyzji kompetentne są wyłącznie polskie sądy.

(podpis i pieczęć).

295.

L. 3946. II. b.

Stanisławów, dnia 17 maja 1922.

Walka z drożyzną.

Do wszystkich panów Starostów.

Jednym z powodów nienormalnego obrotu artykułami pierwszej potrzeby jest nadmierne pośrednictwo w handlu, a zwłaszcza nielegalne jakie rozwinęło się w czasie wojny i trwa dotychczas.

Ten sposób handlu rozwielmożnia się coraz silniej i przyczynia się w dużej mierze do podwyżki cen artykułów pierwszej potrzeby

Wobec tego wskutek pisma Nadzwyczajnego Komisarza dla zwalczania drożyzny z dnia 10 maja 1922 L. 31/22 polecam Panu Staroście, aby bezzwłocznie zarządził co należy w kierunku energicznego i bezwzględnego tępienia nielegalnego pośrednictwa w handlu na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów.

Nadto należy dopilnować, aby artykuł 18 ustawy z dnia 2 lipca 1920. Nr. 67 dz. u. p. o zwalczaniu lichwy wojennej był ściśle stosowany i aby podwładne organa przeciwdziałały z całą siłą przeciw wykupywaniu po drodze od zdążających na targ lub na targu przedmiotów powszechnego użytku w celu dalszego zarobkowego pozbycia o ile wykupują te przedmioty przed urzędownie oznaczoną godziną od której dozwolony jest wykup dla dalszej odsprzedaży osobom handlującym.

Również należy zwalczać na targu nielegalne pośrednictwo w handlu tj. prowadzone przez osoby w zupełności nieposiadające uprawnien handlowych względnie przemysłowych (karty przemysłowej — patentu handlowego) albo posiadające uprawnienia, ale opiewające na innego rodzaju handel lub przemysł, aniżeli wykonują na targu (np. mają uprawnienia handlowe na owoce a skupują na targu nabiał.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI

296.

L. 3750/IIc.

Stanisławów, dnia 11 maja 1922.

Ogrody i skwery przy gmachach Państwowych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Reskryptem z dnia 8 kwietnia 1922. Nr. IX-3569 Ministerstwo Robót Publicznych zwróciło uwagę, że stan obecny ogrodów i skwerów istniejących przy gmachach Państwowych jest taki, że albo zaniedbaniem swem szpecą sam gmach i zanieczyszczają okolicę kurzem i śmieciem albo też w wypadkach mniejszego zaniedbania rażą niedostosowaniem rozplanowania i zadrzewienia do architektury gmachu.

W celu zapobieżenia takiemu stanowi rzeczy Ministerstwo poleciło poczynić już w ciągu najbliższego okresu niezbędnych robót przygotowawczych dla nadania z wiosną roku 1922 należytego wyglądu ogrodom i skwerom znajdującym się w posiadaniu Państwa.

Polecam zatem Panom Starostom, aby wydali odpowiednie zarządzenia celem uporządkowania otoczeń ogrodniczych budynków Państwowych i udzieli stosownych wskazówek podwładnym organom a o ile by budynki Państwowe i ogrody znajdowały się w posiadaniu innych równorzędnych urzędów w powiecie, aby odnieśli się do tych urzędów o wydanie stosownych zarządzeń.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

WYDZIAŁ BUDŻETOWO-GOSPODARCZY.

297.

L. 2381. IV. a.

Stanisławów, dnia 6 maja 1922.

Dodatek za kierownicrwo i studja wyższe dla emerytów.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów i Panów Starostów.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1921 r. (Dz. Ust Nr. 62. poz. 385) i ustawą z dnia 10 stycznia 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 4. poz. 17) postanowiono, że dodatek do dodatku za kierownictwo względnie za studja wyższe zmieniać się będzie w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowo mnożnik dodatku drożyźnianego dla miejscowości klasy pierwszej do mnożnika 150 (stu pięćdziesięciu).

Ze względu na postanowienie art. 49 ustawy emerytalnej, według którego mnożnik dodatku drożyźnianego dla uposażeń emerytalnych nie może przewyższać średniej arytmetycznej między najniższą a najwyższą klasą dodatku drożyźnianego. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę Panów, że przy obliczaniu dodatku drożyźnianego do dodatków za kierownictwo i za studja wyższe funkcjonarjuszom państwowym, przechodzącym na emeryturę, należy brać za podstawę stosunek w jakim pozostaje mnożnik dodatku drożyźnianego, ustanowiony dla uposażeń emerytalnych, przypadających funkcjonarjuszom zamieszkałym w miejscowościach I-ej i II-ej klasy do mnożnika 150 (stu pięćdziesięciu).

Zarazem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, że dodatek za kierownictwo należy zaliczać do podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego tym tylko funkcjonarjuszom państwowym, którzy przeszli na emeryturę po 1 października 1920 r. i faktycznie ten dodatek pobierali stosownie do postanowień art. 42 ustawy emerytalnej i § 13 ustęp 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r.) Dz. U. poz. 686) 1921, według których uposażenie emerytalne wymierza się na zasadzie ustawy emerytalnej biorąc za podstawę ostatnio pobierane uposażenie w służbie czynnej.

O tem zawiadamiam Panów wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 4 kwietnia 1922 Nr. P. O. 3203.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

298.

L. 1354/VI.

Stanisławów, dnia 12 maja 1922.

Pokrywanie wydatków sanitarnych przez związki samorządowe.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego wydało reskryptem z dnia 30 marca 1922 r. Nr. Ad.- $\frac{4048}{400}$ /22 nastepujące wyjaśnienie interpretujące przepisy ustawy sanitarnej z dnia 18 lipca 1919. dz. ust. Nr. 63.

Ustawa sanitarna z dnia 19 lipca 1919 r. wkłada w art. 3, 4 i 5 pewne obowiązki na ciała samorządowe, które z chwilą wejścia Ustawy w życie obowiązane są obowiązki te spełniać.

Następnie art. 7 tej ustawy stanowi, że wydatki wynikające z wykonania obowiązków nałożonych przez Ustawę na ciała samorządowe, obowiązują w całości związki komunalne, z tem jedynie zastrzeżeniem, że Skarb Państwa weźmie udział w ponoszeniu niektórych wydatków, wynikających z art. 3. p. 5, 7 i 8 i że wysokość tego udziału określą osobne ustawy. Ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie (Dz. P. Nr. 63 p 372) i z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz. Pr. Nr. 67. p. 402) określały udział Skarbu w wydatkach, wynikających z art. 3. p. 5 i 7 zasadniczej ustawy sanitarnej. Odnośnie do udziału Skarbu Państwa w wydatkach z p. 8. art. 3. tejże ustawy do tej pory ustawa specjalna nie została wydana.

Wobec tego ciała samorządowe do czasu wydania powyższej specjalnej ustawy są obowiązane wykonywać obowiązki, włożone na nie przez p. 8. art. 3-go Zasadniczej Ustawy Sanitarnej, ponosząc potrzebne na to wydatki.

Dopóki taka Ustawa specjalna nie będzie wydana, wszelka pomoc ze Skarbu Państwa na pokrywanie odnosnych wydatków przez samorząd może być uważana tylko za wyjątkowe zasiłki bez prawnego ze strony Skarbu Państwa obowiązku (art. 9 zasadniczej ustawy sanitarnej z 19 lipca 1919 r.).

O tem należy zawiadomić związki samorządowe w powiecie.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

299.

L. 1747. VI.

Stanisławów, dnia 11 maja 1922.

Nostryfikacja świadectw na stopnie i tytuły farmaceutyczne.

Do wszystkich Starostw.

Wobec często otrzymywanych zapytań, co do praw przysługujących farmaceutom, którzy wykazują się świadectwami na stopnie i tytuły zawodowe, uzyskanemi w państwach zaborczych, wyjaśnia Ministerstwo Zdrowia Publicznego rozporządzeniem z dnia 29 kwietnia 1922 Nr. F. 13711/968, że analogiczna sprawa, a mianowicie ważność dyplomów lekarskich, uzyskanych w państwach zaborczych, została objęta przepisami Ustawy z dnia 2 grudnia 1921 r. w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem (Dz. U. z 1921 r. Nr. 105. poz. 762).

Zgodnie więc z zasadą, przyjętą w art. 2 zacytowanej Ustawy osoby, które uzyskały obywatelstwo polskie i które wykazują się dyplomami względnie świadectwami na tytuły oraz stopnie zawodowe farmaceutyczne wydawanemi przez uniwersytety dawnych państw, rosyjskiego przed 27 listopada 1917 r., austrjackiego przed 1 listopada 1918 r. i niemieckiego przed 27 grudnia 1918 r mogą korzystać z praw zawodowych, określonych przepisami odnośnych ustaw, na terenie, na którym przepisy te obowiązują, osoby zaś, które posiadają dyplomy względnie świadectwa wydane po tych terminach, winny je nostyfikować w jednym z uniwersytetów polskich, które nadają stopnie tego samego typu.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

300.

L. 2279. VII.

Stanisławów, dnia 5 maja 1922.

Ochrona lasów prywatnych przed zgubą i niesumienną dewastacją.

Do wszystkich Panów Starostów.

Doszło do mej wiadomości iż w bardzo wielu powiatach w obrębie tutejszego Województwa właściciele względnie dzierżawcy lasów prywatnych nie stosują się zupełnie do przepisów ustaw i rozporządzeń, lecz w lasach do nich należących prowadzą wprost rabunkową gospodarkę, wyrządzając przez to nieobliczalną i niczem nie powetowaną szkodę tak Państwu jak i społeczeństwu

Aby wreszcie raz temu położyć tamę, a temsamem wprowadzić ład i porządek w gospodarce leśnej polecam Panu Staroście pod osobistą Jego odpowiedzialnością w ślad za tut. okólnikiem z dnia 17 stycznia 1922 r. L. 294/VIIa stosując się ściśle do przepisów ustawy z dnia 15 czerwca 1904 r. Dz. u. kr. Nr. 93. jak również do okólnika Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 3 grudnia 1921 r. Nr. 379 (Dziennik Urzędowy M. R. i D. P. z dnia 15 grudnia 1921 Nr. 27) z całą dokładnością czuwać nad prowadzeniem gospodarstwa w lasach prywatnych tamt. powiatu z całą energją i stanowczością zapobiegać coraz bardziej mnożącym się wypadkom samowolnego wyrębu i korczowania lasów, dopilnowywać obowiązku zalesienia zrębów zaś winnych pociągać do jak najsurowszej odpowiedzialności karnej.

Ponadto należy wezwać podległe gminy i odnośne P. P. P. aby o każdem przekroczeniu przepisów powyższej ustawy jak i okólnika natychmiast donosiły Starostwu.

Odpis wydanych w tym względzie zarządzeń należy mi przedłożyć do dnia 20 maja br.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

301.

L. 2491. VII.

Stanisławów, dnia 10 maja 1922.

Zwalczanie różycy świń.

Do wszystkich Starostw.

Wobec zbliżającej się pory letniej, która sprawę zwalczania różycy świń czyni aktualną, Ministerstwo Rolnictwa i D. P. reskryptem z 14 kwietnia 1922 r. L. 2134/W. Z. poleciło szczegolniejszą uwagę poświęcić tej zarazie i zauważyło, że notowany w okresowych wykazach epizocji stan różycy, nie odpowiadający bezwątpienia istotnej ilości wypadków tej zarazy dowodzi, że przeważna ilość wypadków nie dochodzi do wiadomości władz wskutek niedoceniania ważności sprawy przez ludność i tajenie zarazy.

Dlatego należy zwrócić uwagę ludności na zgubne skutki tajenia jakniemniej dokonywania szczepień przeciwróżycowych przez osoby niefachowe.

Ponieważ powszechne szczepienie świń — o ile w obecnych warunkach byłoby możliwe — musi być pozostawione inicjatywie władz samorządowych i organizacji rolniczych, przeto akcja państwowa w kierunku zwalczania różycy świń musi się narazie ograniczyć do szczepienia tylko w zagrodach zapowietrzonych i zagrożonych miejscowościach, w których zaraza została urzędownie stwierdzoną.

Jako zagrożone należy uważać zagrody, w których świnie w ciągu ostatnich 8-miu dni pośrednio lub bezpośrednio mogły się stykać z nierogacizną zagród zapowietrzonych.

W myśl powołanego na wstępie reskryptu Min. Roln. i D. P. należy w zagrodach zapowietrzonych i zagrożonych poddawać szczepieniu zapobiegawczemu bezwarunkowo wszystkie świnie podejrzane o zarażenie się, zaś szczepieniu leczniczemu świnie chore za zgodą właścicieli. Tak do szczepień zapobiegawczych jak i leczniczych należy używać wyłącznie surowicy, a same szczepienia wykonywać mają państw. lub inni przez władzę w tym celu delegowani lekarze weter. na koszt Skarbu Państwa — surowicą z urzędu dostarczoną i wyłącznie do szczepienia z urzędu zarządzonych użyć się mającą — bez pobierania jakichkolwiek opłat od właścicieli świń. Delegowani lekarze wet. winni z dokonanych szczepień przedkładać urzędowi wojewódzkiemu szczegółowe sprawozdania z podaniem nazwisk właścicieli, ilości zaszczepionych w każdej zagrodzie świń i surowicy na ten cel zużytej.

Zarazem zaznaczam, że Ministerstwo Rolnictwa i D. P. przesłało tutaj ograniczoną ilość surowicy przeciwróżycowej, która w ilości conajwyżej 200 cm. 3 mogą referenci wet Starostw o ile ze względu na stan różycy w powiecie zachodzi tego potrzeba pobrać przy najbliższej sposobności w biurze woj inspektora weter. Nadto polecam Starostwom, aby w razie większego zapotrzebowania dla szczepień z urzędu, podało Urzędowi Wojewódzkiemu celem spowodowania przesyłki potrzebną ilość surowicy. Niezależnie od szczepień z urzędu na koszt Skarbu Państwa surowicą, byłoby pożądane aby w miejscowościach stale nawiedzonych różycą właściciele poddawali świnie szczepieniom skombinowanym tj. surowicą i kulturą. Zorganizowanie takich szczepień ochronnych byłoby jednak rzeczą władz samorządowych, które winny w tej mierze porozumieć się i działać wspólnie z Wojewódzkiemi i powiatowemi organizacjami rolniczemi. Koszta tych szczepień nie mogłyby oczywiście być pokrywane ze Skarbu Państwa atoli Min. Roln. i D, P. w miarę możności byłoby skłonne przyjść z pomocą ewentualnej takiej akcji przez delegowanie państwow. lekarzy weterynaryjnych a to na wniosek Województwa przedstawiany w każdym poszczególnym wypadku.

Zamiadamiając o tem polecam Starostwu zarządzić niezwłocznie co należy a odpis okólnika udzielić do wiadomości wszystkim lekarzom weter. osiadłym w powiecie.

Wojewoda w. z. SZWEDZICKI.

303.

L. 2745. VII.

Stanisławów, dnia 12 maja 1922.

W sprawie zwolnienia benzyny
i nafty rolniczej od opłat.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, uprawnione przez Ministerstwo Skarbu do zwalniania od opłat na rzecz Skarbu benzyny i nafty, otrzymuje

obecnie od szeregu rolników podania, zakwalifikowane przez Starostwa, a niedostatecznie umotywowane. Najczęściej powtarzającym się błędem jest podawanie się poszczególnego rolnika o przydział całej cysterny benzyny lub nafty jednorazowo, uwzględnienie takiego podania jest racjonalne o tyle o ile petent posiada w majątku swoim składnicę mogącą pomieścić odrazu całą cysternę, oraz posiada środki finansowe, niezbędne dla zaangażowania znacznego kapitału na okres dłuższy. Jeżeli warunków tych niema, rolnik jest zmuszony do poszukiwania różnych ubocznych sposób zużytkowania otrzymanego zwolnienia, co może bardzo łatwo spowodować różnorodne nieprawidłowości i przekroczenia.

O wiele racjonalniej byłoby, gdyby referenci rolni, kwalifikujący odnośne podania, pouczali petentów, że należy starać się o zwolnienie każdorazowo takiej ilości kilogramów benzyny lub nafty, jaką petent ma możność odrazu nabyć, sprowadzić i zmagazynować u siebie Ministerstwo Rolnictwa i D. P. może wydawać zaświadczenia i na ilości mniejsze od 10 tonnowych, ponieważ zaświadczenia są wydawane niezwłocznie, więc niema najmniejszej podstawy do występowania o zwolnienie ilości, przekraczających normalne zużycie jednego okresu roboczego.

Wojewoda w. z SZWEDZICKI.

303.

L. 2943. VIIa.

Stanisławów, dnia 19 maja 1922.

Uwzględnianie w pierwszym rzędzie ofert składanych przez inwalidów i zdemobilizowanych żołnierzy W. P.

Do wszystkich Panów Starostów.

Powołując się na okólnik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 4 maja 1922 r. Nr. 430. polecam Panu Staroście przy wydawaniu koncesyj na budowę i eksploatację objektów i terenów państwowych, wydzierżawianiu prowadzonych przez Państwo przedsiębiorstw i zakładów oraz przy przeprowadzaniu wszelkich tranzakcyj handlowych w zakresie resortu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych uwzględniać w pierwszej mierze oferty i podania, składane przez inwalidów i zdemobilizowanych żołnierzy wojska polskiego w tym jednak tylko wypadku, gdy fachowe kwalifikacje tych żołnierzy i inwalidów nie będą niższe od kwalifikacyj innych ofertantów po wykazaniu dostatecznych gwarancyj sfinansowania i wykonania zamierzonego przedsięwzięcia.

Wojewoda w. z. SZWEDZICKI.

304.

L. 2068. VIIb.

Policja rybacka.

Do wszystkich Starostw.

Na podstawie § 62 ustawy o rybołostwie z dnia 31 października 1887 r. Nr. 37 ust. i rozp. kraj. z r. 1890 i po porozumieniu się z Tymczasowym Wydziałem Samorządowym, jako Wydziałem rewirów rybackich, — zakazuję używania do połowu ryb t. zw. „laski“, „odjazdki“ i „ogródka“, „harpunów“ (wideł) we wszystkich rewirach rybackich, położonych na obszarze Województwa stanisławowskiego, gdyż używanie tego rodzaju przyrządów okazało się w wysokim stopniu szkodliwem dla gospodarstwa rybnego, a dalsze ich używanie grozi nawet zagładą stanu ryb w rewirach rybackich

Przekroczenia tego zakazu karane będą po myśli § 80. przytoczonej wyżej ustawy przy równoczesnem zastosowaniu postanowień § 16. tej ustawy w rewirach dzierżawnych.

Polecam zatem Starostwu wydać w tym względzie analogiczne zarządzenia.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa.

Wojewoda w. z. SZWEDZICKI.

305.

L. 3006. VIIb.

Stanisławów, dnia 22 maja 1922.

W sprawie pomocy dla repatrjantów na kresach.

Okólnik.

Do wszstkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych L. 4319/R. V./22 z dnia 11 maja 1922. polecam Panom Starostom podać do publicznej wiadomości załączony odpis „Odezwy do rolników kresowych“.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

Nadzwyczajny Komisarz do spraw repatrjacji.

Warszawa. dnia 5 maja 1922.

Odezwa do Rolników kresowych.

W odezwie do samorządów wzywałem, ażeby miasta i powiaty zachodniej części kraju przyszły z pomocą repatrjantom powracającym masowo do wschodniej części i przyczynili się do ratowania ich od głodu i gospodarczej bezradności, wynikającej z tego, że repatrjanci na miejscu zastają swoje grunty zarośnięte, a domy i gospodarstwa całkowicie zniszczone. Istotnie szereg miejscowości pospieszyło ze swojemi ofiarami z pomocą wspierając w ten sposób akcję rządową pomocy kresom, akcji, na którą idą miljardy i setki miljonów, ale które wobec ogromu klęski zniszczenia, jakie repatrjanci zastają. jest zupełnie niewystarczający.

Ofiarność zachodniej części kraju niezniszczonej na korzyść wschodniej silnie zniszczonej będzie świadectwem pojmowania naszej solidarności ogólno-narodowej w nowych granicach przez dzieje nam nakreślonych. Jeżeli idzie o istotne rezultaty skutecznej pomocy, będzie ona niewątpliwie cenna, ale obracając się w dużo mniejszych sumach pieniężnych, niż pomoc rządowa nie będzie mogła również, jak i pierwsza podołać trudnościom położenia.

Pozostaje samopomoc tegoż właśnie społeczeństwa, które cierpi, które samopomocy potrzebuje Jakkolwiek zdawaćby się mogło, że to środowisko w którem jest najwięcej ofiar losu, najmniej ma środków i sposobów niesienia pomocy, jednak doświadczenie wykazuje, że największe skutki zwykle osiąga samopomoc tych, którzy są najbliżej cudzego nieszczęścia, i na nie bezpośrednio patrzą. Czy wszyscy mieszkańcy czy wszyscy rolnicy na kresach są bez chat, bez dachu, bez koni, bez środków. Bynajmniej, wielu jest w tem szczęśliwem położeniu, że dzięki czy to lżejszemu losowi, czy posiadanym zasobom, czy to z własnej zapobiegliwości mają warsztaty pracy względnie uporządkowane. Wiem, że wielu z nich daje ofiary rolne na pomoc repatrjantom. Z pośród rolników na kresach są i tacy, którzy w początkach maja kończą już wiosenne roboty polne. A obok nich są inni rolnicy, którzy z braku inwentarzy patrzą jak ugorujące ich własne pola dalej zarastają i widzą, że nie mają sposobów na to, by nawet na jesieni zasiać na niem choć trochę zboża. Żyją oni z żebraniny a organizmy ich i ich dzieci niszczeją z nędzy i głodu. O tem świadczy cały szereg raportów.

Ci, których inwentarz roboczy już dokańcza prace na własnym gruncie, okażcie miłosierny czyn społeczny i narodowy i dopomóżcie tym, którzy z braku inwentarza i środków pieniężnych nie mogą wykorzystać tego stanu rzeczy, że własny grunt posiadają, a płodów jego widzieć i spożyć nie mogą.

Zoranie w porze obecnej przed żniwami, gdy jesł to łatwem do uskutecznienia zarośniętego pola ubogiego sąsiada więcej przyniesie pożytku Krajowi, pożytku materjalnego i moralnego niż ofiary w gotówce. Do tego czynu nawołuję przedewszystkiem tych, którzy się najbardziej do obowiązków wobec ludzkości i Ojczyzny poczuwają.

Nadzwyczajny Komisarz Wł. GRABSKI.

WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

306.

L. 2025. IX.

Stanisławów dnia 6 maja 1922.

Sprawa zatrudnienia inwalidów wojennych w instytucjach samorządowych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w rozporządzeniu z 23 kwietnia br. Nr. S. M. 2116 oznajmiło okólnikiem Nr. 60 co następuje:

Minister Pracy i Opieki Społecznej i Minister b. dzielnicy pruskiej wydali dnia 15 listopada rb. ub. rozporządzenie wykonawcze do art. 55 ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin (Dz. Ust. Nr. 32/1921 po. 195) ogłoszone w Nr. 94. Dz. Ust. z r. 1921 p. 699.

Ministrowie Spraw Wojskowych i Pracy i Opieki Społecznej oraz skarbu i b. dzielnicy pruskiej wydali dnia 22 listopada r. ub. do art. 54 tejże ustawy rozporządzenie wykonawcze (Dzien. Ust. Nr. 96/1921 poz. 707).

Na skutek obu rozporządzeń do świadczeń na rzecz inwalidów obowiązane są również gminy miejskie i wiejskie i powiatowe związki komunalne. Rozporządzenie do art. 54 wyżej wymienionej ustawy wyraźnie je wymienia, rozporządzenie zaś do art. 55 obowiązuje do świadczeń na rzecz inwalidów wszystkich pracodawców, zatrudniających conajmniej 50 pracowników w rolnictwie, przemyśle handlu i komunikacji a więc również gminy miejskie i wiejskie i powiatowe związki komunalne o ile występują w charakterze wymienionych pracodawców.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, jako organ nadzoru nad związkami samorządowymi, przypomina o wynikającym z rozporządzeń z dnia 15 listopada i dnia 22 listopada 1921 r. obowiązku zatrudnienia ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych i poleca zawiadomić co w tej dziedzinie związki samorządowe wykonały.

II.

Na zasadzie art. 54. ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 32 poz. 195) o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową, zarządza Ministerstwo Spraw Wewnętrznych co następuje:

Każda instytucja samorządowa obowiązana jest przyznać pierwszeństwo przy obsadzaniu wolnej posady urzędnika samorządowego inwalidzie w rozumieniu art. 2 ustawy o zabezpieczeniu inwalidów wojennych i ich rodzin o ile kandydat-inwalida posiada dostateczne kwalifikacje.

Organ kierowniczy instytucji samorządowej obowiązany jest zatem na wezwanie właściwego państwowego urzędu pośrednictwa pracy zawiadomić ten urząd o każdej wolnej posadzie urzędnika kancelaryjnego i manipulacyjnego (t. zw. siły pomocniczej). Jeżeli w ciągu dziesięciu dni po wysłaniu zawiadomienia do instytucji samorządowej nie zgłosi się inwalida, mający dostateczne do objęcia posady kwalifikacje, instytucja obsadzi wolne miejsca według swego uznania w myśl przepisów ogólnych.

Wykonując powyższe rozporządzenie, polecam Panom Starostom odnieść się bezzwłocznie do wszystkich w powiecie urzędujących Zarządów gmin miejskich i wiejskich tudzież do wszystkich powiatowych Związków komunalnych z wezwaniem, aby stosownie do tego rozporządzenia ministerjalnego w komunalnych zakładach rolniczych, przemysłowych, handlowych i komunikacyjnych zatrudniani byli odtąd w przepisanym stosunku ilościowym do ogółu zajętych robotników także ciężko poszkodowani inwalidzi wojenni oraz aby przy obsadzaniu wakujących posad kancelaryjnych w instytucjach samorządowych zawsze zastrzegano w przepisanym terminie pierwszeństwo dla odpowiednio ukwalifikowanego inwalidy wojennego. Ścisłego zastosowania się do niniejszego zarządzenia przez wymienione wyżej zarządy gmin i instytucje samorządowe zechcą pp. Starostowie dopilnować.

Nakoniec zarządzą Panowie Starostowie aby wszelkie zapotrzebowania na siły robotnicze (art. 55 ustawy) wzgl. konkursy na wakujące posady (art. 54 ustawy) aż do dalszego mego rozporządzenia tj. do chwili kreowania w Stanisławowie państwowego urzędu pośrednictwa pracy kierowane były wprost do Wydziału Pracy i Opieki Społecznej Województwa zawsze jako przesyłki pocztowe pilne i polecone.

Wojewoda w. z. SZWEDZICKI.

III.

Ruch służbowy.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych mianował:

Radcami Województwa Starostów: Mieczysława Kaliniewicza, Stanisława Potockiego, Zygmunta Dembowskiego, Władysława Białobrzeskiego, Stefana Nowaka, Hieronima Lewickiego, Seweryna Siekirskiego, Romana Słońskiego, Aleksandra Padlewskiego, Marjana Jaworskiego, Władysława Zubickiego, Dr. Emila Golczewskiego, Kazimierza Golińskiego i Stanisława Agopsowicza.

Mianował Starostami sekretarzy Województwa: Jana Tyszkowskiego, Karola Mahra, Józefa Kostrzewskiego, Zygmunta Machnowskiego, Romana Frankowskiego, Ottona br. Brückmanna, Samuela Kozioradzkiego, Józefa Piotrowskiego, Leona Kochańskiego, Mieczysława Rappego i Zbigniewa Winiarskiego.

Mianował starszymi radcami rachunkowymi radców rachunkowych Antoniego Brzezińskiego i Romualda Galasiewicza.

Mianował starszym dyrektorem U. P. Województwa dyrektora U. P. Województwa Grzegorza Ananiewicza.

Pan Wojewoda mianował sekretarzami Województwa komisarzy powiatowych: Leona Zgodę, Alfreda Kocoła, Juljusza Kruszelnickiego, Leona Holukę, Stanisława Łabę, Tadeusza Lewickiego, Faustyna Fausta, Adama Habińskiego, Antoniego Porębę, Zdzisława Soję, Eugeniusza Doboszyńskiego, Jarosława Czipczara, Michała Mandzija, Antoniego Reifa, Jana Tabęckiego, Bronisława Csillika, Franciszka Piątka, Dr. Jana Kaczkowskiego, Włodzimierza Baranieckiego, Jana Jakiemowa i Włodzimierza Mandyczewskiego.

Mianował radcą rachunkowym rewidenta rachunkowego Adama Bukowskiego.

Mianował dyrektorami U. P. Województwa: adjunkta Województwa Józefa Słoneckiego; sekretarzy powiatowych Michała Klecana i Karola Kullmanna i adjunkta Województwa Marjana Hałajewskiego.

Mianował komisarzami powiatowymi koncypistów Województwa: Kazimierza Jasińskiego, Franciszka Kułakowskiego i Stefana Korola.

Mianował starszymi sekretarzami powiatowymi sekretarzy powiatowych: Wincentego Dernesa, Walerjana Zawalnickiego, Franciszka Mayera, Ignacego Kowandę i Bronisława Lewickiego.

Mianował adjunktami kancelaryjnymi oficjałów kancelaryjnych: Leiba Halperna, Bartłomieja Radczaka, Juljana Śledzińskiego, Marjana Bucyka, Józefa Olejnika, Franciszka Czarkowskiego Józefa Bilicza, Maksymiljana Weissmana, Jana Biłogana i Eugeniusza Valisa.

Mianował oficjałem rachunkowym asystenta rachunkowego Włodzimierza Hemeniuka.

Mianował sekretarzami powiatowymi kancelistów Województwa: Władysława Sobolewskiego i Alojzego Giraldo.

Mianował oficjałami kancelaryjnymi kancelistów Karola Rowińskiego Władysława Kotasa, Stanistawa Skotnickiego, Kuna Klingera i Jana Ułydę.

Mianował kancelistami oficjantów kancelaryjnych: Józefa Czapelskiego, Jana Kosteckiego i Aleksandra Kardelę; oficjantki kancelaryjne Marję Muzykową, Emilję Lichota, Helenę Kräuter i Klotyldę Ułydową, jakoteż pomocnicę kancelaryjną Stefanię Stamper.

Przeniesionemu z Województwa Lubelskiego do Województwa Stanisławowskiego p. o. urzędnika VII. stopnia służbowego Michałowi Wronie przyznał Wojewoda Stanisławowski VIII. st. służb. i przeznaczył go do służby w Województwie.

Pan Wojewoda zamianował zdemobilizowanego porucznika W. P. Zygmunta Batscha prowizorycznie kierownikiem Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami w Stanisławowie z uposażeniem VIII. stopnia służbowego.

Pan Wojewoda dopuścił Mieczysława Czaję do służby przygotowawczej w Oddziale rachunkowym Województwa.

Pan Wojewoda dopuścił Stanisława Mieczysława Smendę do służby przygotowawczej w oddziale rachunkowym Województwa.

Pan Wojewoda zamianował Jana Jackowicza przodownika P. P. prowizorycznym kancelistą w XI. stopniu służbowym i przeznaczył do służby przy Starostwie w Śniatynie.

Pan Wojewoda zamianował Józefa Lilienfelda byłego urzędnika wojskowego kancelistą w XI. stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Województwie w Stanisławowie.

Pan Wojewoda przeniósł sekretarza powiatowego Franciszka Bilińskiego z Turki do Śniatyna i przeznaczył do służby w tamtejszem Starostwie.

Pan Wojewoda przeniósł sekretarza powiatowego Walerjana Zawalnickiego ze Śniatyna do Turki i przeznaczył do służby w tamtejszem Starostwie.

IV.

Komunikaty i obwieszczenia.

Województwo Stanisławowskie.

L. 3617. IIc.

Stanisławów, dnia 8 maja 1922.

Uruchomienie agencji pocztowej Dora.

Komunikat.

Według pisma Okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie z 1 maja 1922 L. 44610/4035/IV z dniem 5 maja br. uruchamia się chwilowo nieczynną agencję po ztową w Dorze, powiat Nadwórna, w rozszerzonym zakresie działania. Z tego powodu przydziela się gminę Dora do miejscowego, zaś przysiółek Leszczyna do zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Dora, wyłączając równocześnie te miejscowości z zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Jaremcze.

Za Wojewodę: Dr. Hugo SCHWARZ w. r.

Województwo Stanisławowskie

L. 4003. IIc.

Stanisławów, dnia 20 maja 1922.

Agencja pocztowa w Podhorcach koło Stryja i zmiana okręgu doręczeń dla wsi Antoniówka koło Stryja.

Komunikat.

Według pisma Okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie z 6 maja 1922. L. 44218/4229/IV z dniem 1 lipca br. uruchamia się czasowo zwiniętą agencję pocztową w Podhorcach k. Stryja, powiat Stryj. -- Z tego powodu przydziela się gminę i obszar dworski Podhorce do miejscowego, zaś gminy: Jaroszyce, Oleksice i Wierczany do zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Podhorce k. Stryja, wyłączając równocześnie gminę Jaroszyce z zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Chodowice, zaś gminy Podhorce, Oleksice i Wierczany z zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Stryj.

Nadto według pisma tejże Dyrekcji z 4 maja 1922 L. 41900/IV gminę (wieś) Antoniówka przydzielono do miejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Żyrawa k. Stryja wydzielając ją równocześnie z zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Nowesioło k. Stryja.

Za Wojewodę: Dr. SCHWARZ.

L. 2280. VII. d. ex 1922.

Stanisławów, dnia 15. kwietna 1922

Obwieszczenie.

Wojewody Stanisławowskiego z 15. kwietnia 1922. l. 2280/VII d. ex 1922, w sprawie uchylenia zarządzenia co do poddawania zwierząt jednokopytowych próbie malleinowej przed przyjęciem do przewozu koleją, wydanego obwieszczeniem z 4. stycznia 1922. I. 40/VII. d. ex 1922.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z 4. kwietnia 1922. Dep. Wet. Nr. $\frac{4102}{W.}$ uchylam zarządzenie co do poddawania zwierząd jednokopytowych próbie malleinowej przed przyjęciem do przewozu koleją, wydane obwieszczeniem z 4. stycznia 1922. I. 40/VII. d. ex 1922. (Rozdz. I. punkt 3) ustęp 2).

Wszelkie inne zarządzenia objęte przytoczonem obwieszczeniem obowiązują nadal

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku urzędowym Województwa Stanisławowskiego.

To podaję do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.